

Helderheid over Colloïdaal Zilver

Zo luidde de titel van de presentatie die op zondag 25 januari 2009 plaatsvond. Met een gezelschap van zo'n 60 personen, een gezonde mix van artsen, therapeuten en winkeliers aan boord, vertrok de rondvaartboot om 14:00 uur. Voor een drie uur durende tocht over de Maasplassen. Ook het weer was gezond. Droog, fris en een heerlijk zonnetje. Waarvan we bovendeks konden genieten met een kop koffie, Limburgse vlaai en een drankje.

Helderheid geven over (zilver)water klinkt als een paradox. Water is toch al helder. Mits de kwaliteit goed is. Dat is dan ook meer specifiek de doelstelling van deze presentatie "helderheid geven over de KWALITEIT van Colloïdaal Zilver".

Want sinds wij van start gingen om dit product onder de aandacht te brengen van artsen en therapeuten is duidelijk geworden dat er onvoldoende of deels verkeerde kennis bestaat. Gaandeweg hebben we ook zelf nog veel geleerd. Vanuit de passie die we van meet af aan hadden voor Colloïdaal Zilver is een stukje idealisme gegroeid om deze vernieuwde kennis en inzichten te delen.

Alweer 5 jaar geleden hoorde Loek via de nulpuntsenergie-groep voor het eerst over Colloïdaal Zilver. Met veel interesse is hij zich hierin gaan verdiepen en besloot om de apparatuur uit Amerika aan te schaffen en zelf Colloïdaal Zilver te maken. Loek leefde in de veronderstelling dat iedereen om hem heen overtuigd was van het wonder van dit water. En dat ze het allemaal bij hem zouden komen halen. Wellicht was de tijd niet rijp. Het Colloïdaal Zilver eindigde in bruine apothekersflessen in de keukenkast en Loek was een illusie rijker. Zelf bleef hij het gebruiken wanneer dit nodig was en heeft sindsdien geen dokter meer bezocht.

In het voorjaar van 2008 bracht een bevriende therapeut het Colloïdaal Zilver weer op ons pad. Oppakken en professioneler aanpakken want dit water is de toekomst van onze gezondheid.

Het blauwe flesje in een wonderschone verpakking was het resultaat. De productie verliep als voorheen.

De eerste contacten met therapeuten kwamen aanwaaien. En via via breidde het netwerk zich langzaam uit.

Door de uitwisseling van kennis raakte Loek geïnspireerd zich opnieuw en meer in de materie te verdiepen. In deze tijd, toeval bestaat niet, ging de apparatuur deels kapot. Op zoek naar een oplossing zoals bijvoorbeeld een nieuwe en grotere productie-unit kwam Loek in contact met Amerika. Het product wat hij daar vond bleek na analyse en metingen van een kwaliteit te zijn die niet te verbeteren is. Uiteraard werden ook allerlei andere merken zilverwater onderzocht. Loek voelde zich genoodzaakt zijn eigen productie stop te zetten. Om deze kwaliteit te kunnen benaderen zouden teveel proeven en analyses nodig zijn, waarvoor niet genoeg tijd en geld was.

Het geloof blijft bestaan in de werking en kracht van dit water, en dus in de noodzaak voor onze gezondheid.

Zo wordt de idee geboren om lezingen te gaan houden. Geholpen door het enthousiasme en de bereidheid van Fred Laan, orthomoleculair arts, om mee te doen. Fred hebben we leren kennen als een voorstander en meedenker, met zeer veel kennis!

Tijdens de lezing van Fred komt allereerst de geschiedenis aan de orde. Deze gaat terug naar de oudheid. In hun gebruiken kenden de Chinezen, Indiërs, Ayurvediërs, Grieken en Romeinen het zilver. Ze wreven het op hun huid, zogen erop, kookten het mee, etc. In Europa werd het voor 't eerst gebruikt in de middeleeuwen. Maar omdat men niet goed wist hoe ermee om te gaan gaf het slechts een gedeeltelijke bescherming tegen de pest. Vanaf 1800 brachten de pioniers het in Amerika en Australië. Ze dronken het mee in melk en water. Eind 19e eeuw werden er allerlei zilvertoeepassingen gebruikt omdat er ook niets anders was. In de 1e W.O. werd bladzilver op open wonden gelegd en werd zilver als hecht draad gebruikt. In de 30er jaren kwamen er sulfa-preparaten die - in sommige opzichten - beter werkzaam waren en ook goedkoper. Omdat men de techniek niet goed beheerste moest in de zilverpreparaten teveel zilver wat ze onnodig duur maakte. Als dan ook penicilline wordt uitgevonden verdwijnt zilver uit beeld. Totdat in 1970 bij onderzoeken werd gevonden dat Colloïdaal Zilver het enige middel is tegen infecties in brandwonden. Vanaf 1990 stortte de alternatieve industrie zich erop en wordt in laboratoria aangetoond dat Colloïdaal Zilver werkzaam is tegen zo'n 650 virussen, bacteriën en schimmels. Het werkt ontstekingsremmend, ontsmettend en helend.

Vervolgens komt Fred toe aan zijn praktijkervaringen.

Patiënten met uiteenlopende klachten worden door hem behandeld met Colloïdaal Zilver. Soms ook in combinatie met andere middelen.

Zo worden genoemd bevroren, wondroos, een open been als gevolg van zwangerschapstrombose, diabetes of een wond door stoten.

Bij griep ondersteun je Colloïdaal Zilver best met immuunbast en vlierbessen.

Een middenoorontsteking bij een jong kind wordt genezen.

Een oogontsteking wordt behandeld waarbij de iris ontstoken is door onbekende oorzaak en een ontsteking door vele laserbehandelingen tegen staar.

Behandeld zijn nierontsteking, bronchitis en kinkhoest (ondersteunend).

Bij infectie van een gewricht, wat zeer vatbaar is voor infectie door de slechte doorbloeding, werkt Colloïdaal Zilver ondersteunend door het in te nemen. Bij een beenmergontsteking wordt herin gegoten. Colloïdaal Zilver werkt tevens

ondersteunend bij wondontsteking na operaties (innemen) en kan zo ook preventief worden toegepast.

Colloïdaal Zilver heeft invloed op het immuunsysteem, laat dit harder werken, het neemt wat taken over en wordt zo weleens het 2de immuunsysteem genoemd.

Maar het heeft sneller effect op infecties. Ook virusinfecties door verminderde weerstand, de ziekte van Pfeiffer en met vermoeidheidsklachten.

Neem Colloïdaal Zilver ook beter niet in voor het slapen gaan, want het werkt verkwikkend en groeistimulerend.

Bij baby's kan dit middel worden gebruikt tegen spruw.

De conclusie na deze opsomming mag zijn dat Colloïdaal Zilver een actieve en positieve werking heeft bij veel aandoeningen, maar niet bij alle. En moet zo soms ondersteund of gecombineerd worden.

In de 2de lezing door Loek komen productinhoudelijk veel feiten aan de orde. Loek heeft HTS richting natuurkunde gedaan en is na het afstuderen bij DSM geland. In 25 jaren daar heeft hij ook veel tijd doorgebracht in laboratoria en voor hem geldt "meten is weten".

Zijn eigen drijfveer voor deze lezing is de overtuiging dat Colloïdaal Zilver een supermiddel is, mits de kwaliteit goed is. Aldus is het heel belangrijk die kwaliteit vast te stellen en vervolgens over te brengen. Zodat er geen twijfel meer bestaat over welk merk goed of niet goed is. Waardoor het potentieel van Colloïdaal Zilver de juiste waarde kan behouden.

Wat betekent eigenlijk Colloïdaal?

Volgens van Daele "bijvoeglijk naamwoord voor de toestand van stoffen die zich fijn verdeeld in een vloeistof bevinden, *waarbij de deeltjes groter zijn dan 1 molecuul/atoom* en kleiner dan in een suspensie (zoals klei, verf, ijs aantal deeltjes zijn groter dan 100.000 nm).

Colloïdaal betekent dat de vaste deeltjes in een vloeistof groter zijn dan 1 molecuul/atoom en kleiner dan 100.000 nm (nanometer).

Wat is een ion?

Een ion is 1 atoom dat elektrisch geladen is door het gebrek aan of overschot van 1 of meer elektronen.

Zilverionen zijn zilveratomen die 1 elektron missen, in het lichaam direct een verbinding aan gaan met chloor (wat we allemaal in ons lichaam hebben) en vervolgens als zilverchloride het lichaam verlaten zonder enige werking te hebben gehad. **Colloïdaal deeltjes gaan geen verbinding aan en werken wel.**

Op de markt zijn veel producten te vinden die zich ionisch colloïdaal zilverwater noemen. Dit is een zogenaamde contradictio in terminis. Zoals de zwarte schimmel (paard) niet bestaat, kan er ook geen sprake zijn van ionisch colloïdaal zilverwater. Dat er verschillende producten verkrijgbaar zijn komt door de diverse productiemethoden. Door 2 zilverelektroden onder water onder spanning te zetten, verdampt het zilver en door de temperatuur van het water vindt condensatie plaats en vormen zich vaste deeltjes.

Maak je gebruik van gelijkspanning (9 volt) dan krijg je zilverionen.

Bij gebruik van 15.000 volt wisselspanning krijg je 80% ionisch zilver en 20% colloïdaal deeltjes (die groot zijn).

Het zilverwater dat Crystal levert heeft 80% colloïdaal deeltjes die niet groter zijn dan 0,65 nm. Over deze productiemethode hebben wij op dit moment nog geen duidelijkheid.

Crystal is echter het enige met 80% colloïdaal zilver tegenover vele anderen met slechts 20% colloïdaal zilver.

We beweren niet dat er niet nog zo'n goed product of misschien zelfs beter bestaat. Maar wij weten niet van het bestaan af.

Van professor Gibbs, directeur van het centrum voor colloïdaal wetenschap aan de universiteit van Delaware, weten we dat de **deeltjesgrootte de effectiviteit (lees: werking) bepaalt van de colloïdale zilveroplossing.**

Om te vergelijken de deeltjesgrootte van een haar is 73.000 nm, van een bacterie 750 nm en van een molecuul 0.1 tot 5 nm. De zilverdeeltjes in ons product zijn 0.65 nm. Dit zijn ongeveer 15 atomen in 1 deeltje en **kleiner kun je niet maken.**

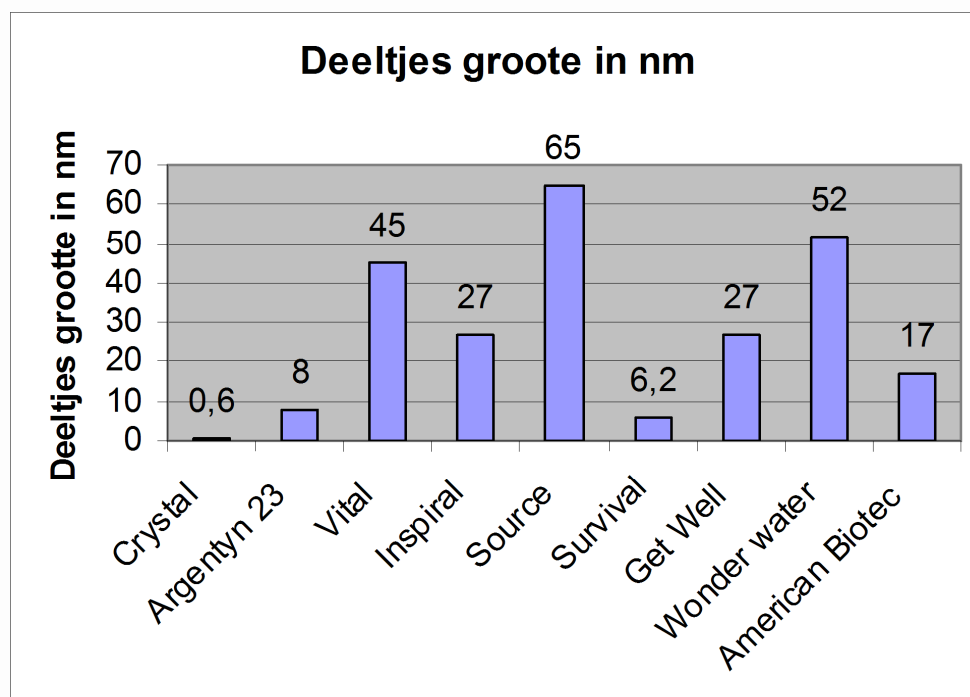
De concentratie ofwel **ppm (parts per million)** vertelt ons slechts hoeveel zilver er in totaal in het flesje water zit. Vervolgens is van belang uit hoeveel deeltjes dit zilver bestaat. In ons product is de concentratie 10 ppm. Om uit te rekenen hoeveel zilverdeeltjes in een flesje zitten moet je het totaalgewicht van het zilver delen door het gewicht van één zilverdeeltje. Bij berekening is de uitkomst 1,7 miljoen x 1 miljoen x 1 miljoen deeltjes zilver met een deeltjesgrootte van 0.6 nm, in een flesje van 200 ml met een concentratie van 10 ppm.

Zijn de zilverdeeltjes een factor 100 groter (= 60 nm) dan zitten in hetzelfde flesje een miljoen keer minder deeltjes (= 1.7 miljoen x 1 miljoen deeltjes zilver).

Aldus willen we nogmaals benadrukken dat ppm aangeeft hoeveel zilver er in het flesje zit, maar niets zegt over de deeltjesgrootte; in theorie kan er dan sprake zijn van één klontje zilver. Natuurlijk zult u dit in de praktijk niet tegenkomen, maar het moet duidelijk zijn dat ppm dus niets zegt over de effectiviteit (= werking) van het product.

De informatie over de concentratie (ppm) zegt wel iets over de toxiciteit van het product. Wat dit betreft is het verhelderend een vergelijking te maken tussen een antibioticakuur en een Colloïdaal Zilver-kuur. Wat de werkzame stof betreft komen de 21 tabletten van de antibioticakuur overeen met 5250 flesjes zilverwater. Anders gezegd: om dezelfde hoeveelheid werkzame stof (in mg) van 21 tabletten antibiotica in te nemen, moet men 5250 flesjes zilverwater leegdrinken. Maar de benodigde effectieve dosis van de kuur zilverwater is slechts 15 theelepeltjes.

Je hoeft je niet meer af te vragen of Colloïdaal Zilverwater schadelijk is!

Wij zijn na deze middag tot de slotsom gekomen dat Colloïdaal Zilverwater eigenlijk thuis hoort in iedere medicijnkast. Of als die er niet is gewoon op de keukentafel. Dat wordt de titel van onze volgende presentaties:

COLLOÏDAAL ZILVER IN DE MEDICIJNKAST? JA!